

ΣΤΟ ΝΤΙΚ

Μαζί με τὸν ἀφέντη σου εἶχες νοιώσει
κι' ἐσύ γιὰ μένα ἀγάπη περισσὴ
κι' ὅσα ἢ καρδιὰ λαχτάραγε νὰ δώση
χάδια σ' ἐκεῖνον τᾶπαιρνες ἐσύ

Μέσ' τὴν ἀπαντοχὴ μου, πὸν μετροῦσε
γιὰ χρόνια τὶς στιγμές, πόσες φορὲς
πρωτοφτασμένο ἐσύ σουν μὲ χαρὲς
καὶ πίσω ὁ ἀγαπημένος μου ἀκλουθοῦσε

Κάποιες φορὲς ἀκόμα, ὀδηγῆμένο
ἀπ' τὴν συνήθεια ἀγάπης μακρονῆς,
ἔρχεσαι σὺ Ντικὰκι ἀγαπημένο.
Μὰ τώρα πιά δὲν σ' ἀκλουθαίει κανεῖς.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ

ΠΕΡΑΣΑΝΕ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΜΑΣ

Πόσο γαλήνιο ἦταν τὸ βράδυ!

Κατάσπρος ὁ οὐρανὸς σὰ μάρμαρο,
Καὶ τὸ φεγγάρι ἦταν πετράδι
Πὸν σπάταλα φωτοβολοῦσε.
Κι' ἦταν τ' ἀγέρι, σὰν ἀνάσασμα
Πὸν βγαίνει ἀπὸ τὰ χεῖλια κοιμισμένης κόρης,
Κι' ἦταν τ' ἀγέρι πὸν πετοῦσε
Σὰ μύρο.
Κι' ἦταν τὸ κάθε δέντρο γύρω
Σὰν ψεύτικο μπουκέτο.
Κι' ἦτανε τὸ χορτάρι πὸν πατούσαμε
Τόσο ἀπαλὸ καὶ τόσο ἄβρο.
Καθὼς ταπέτο.
Κι' ἡ σιωπὴ γιὰ τὴ ψυχὴ μας ἦταν χάρδι.

Πόσο γαλήνιο ἦταν τὸ βράδυ!

Καὶ μέσα στ' ἅγιο βράδυ
Μαῦροι καταχτητές, ἱερόσυλοι,
Τὰ νιάτα μας . . .
Ἐφηβοὶ ἀρχαῖοι πολεμιστὲς
Ὀλόρθοι στ' ἄρματά τους
Περάσανε σὰν ἄνεμος
Κι' ἀχούσαν τ' ἄρματά τους.

Περάσανε σὰ σίφοννας
Τῆ θάλασσα πὸν ἀφρίζει,
Καὶ μανιασμένος ἀλυχτᾶ
Κι' οὐρλιάζει καὶ σφυρίζει

Καὶ μᾶς ἐσέβηνε δετουὺς
Σὰ σκλάβους ποῦχουν λάχει
Γιὰ πληρωμὴ στὸ νικητῆ
Κατόπι ἀπὸ μιὰ μάχη . . .

Ἔτσι μέσ' στὸ γαλήνιο ἐκεῖνο βράδυ
Καταχτητὲς καὶ νικητὲς
(Μ' ἓνα φιλί, ἓνα ἀγκάλιασμα
Καὶ μ' ἓνα κύλισμα στὴ γῆς)
Μᾶς σύβηνε τὰ νιάτα μας . . .

ΚΑ'Ι'ΡΟ 1930

Θ. ΠΙΕΡΙΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Γιὰ τὴν Ἐκθεση τῆς ὀμάδας «Τέχνη» φάνηκε στὸ «Ἔθνος» 24 Μαΐου τὸ ἐξῆς ἄρθρο τῆς Ρίκας Σεγκοπούλου πὸν ἦταν τότε στὴν Ἀθήνα.

«Στις 7 Μαΐου ἀνοίξε στὴν αἴθουσα Στρατηγοπούλου ἡ ἐκθεση τῆς ὀμάδας «Τέχνη». Ἐντεκα ζωγράφοι, τρεῖς γλύπται καὶ τρεῖς διακοσμητὰ ἐκθέτουν σεμνά, ἀθόρυβα καὶ μὲ ἀξιοπρέπεια ἀντιπροσωπευτικὴ τοὺς ἐργασίαι. Ὀμαδικὲς ἐκθέσεις ἔγιναν καὶ ἄλλοτε στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ καμμιά δὲν εἶχε τὴν ἀλληλουχία, τὸν ἠθικὸ σύνδεσμο μποροῦμε νὰ ποῦμε, πὸν παρουσιάζει ἡ ἐξαίρετα ρυθμισμένη αὐτὴ ὀμάδα πὸν στὸ συγκρότημά της συγκαταλέγει νομίζομε ἀπ' τὰ ἐκλεκτότερα καὶ ἱκανοποιητικώτερα στοιχεῖα πὸν ἔχει νὰ μᾶς δώσει ἡ προηγμένη καλλιτεχνικὴ ἀντίληψη τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας.

Ὅσοι παρακολουθοῦν τίς τάσεις πὸν ἀκολουθεῖ ἡ ἐξελιγμένη ἐκδήλωση τῆς Τέχνης τὰ τελευταῖα χρόνια ἔξω ἀπ' τὰ ἑλλαδικὰ σύνορα θλίβονται μὲ τὴν ὑπεροχὴ στάσιμα ὀπισθοδρομικῶν παλαιῶν ἀναγνωρισμένων ὀνομάτων καὶ τὴν ἀντιπροοδευτικὴ καὶ συστηματικὴ πιά καταπολέμηση τῶν νέων ταλέντων πὸν ζήτησαν νὰ κατα-